Miquel Calsina, un prevere amb vocació periodística

Fa tres anys que és responsable dels Mitjans de Comunicació Social del Bisbat

La manca de vocacions sacerdotals dels darrers anys fa que es valori molt més que abans el compromís dels homes que decideixen dedicar part de la seva vida a l'acompanyament i el guiatge espiritual dels altres.

Text > **Dolors Reig**
Fotos > **Jordi Dalmau**

Miquel Calsina i Buscà va néixer a Torroella de Montgrí l'any 1970. Potser va ser l'impressionant Montgrí, amb la silueta del bisbe dorment, el que va deixar una determinada empremta en Miquel Calsina. Tal vegada va ser la impressió que li va causar la silueta de la seu en arribar a Girona, com li va passar a Josep Pla a principis del segle xx. Em pregunto si la influència d'un pare músic va forjar en ell un esperit a la recerca constant de respostes per fer un món més harmònic. O cap d'aquestes qüestions o una barreja de totes plegades és el que ha configurat la personalitat d'aquest home jove que és delegat episcopal de Mitjans de Comunicació Social del Bisbat de Girona des del gener del 2015.

Miquel Calsina és professor de la Facultat de Comunicació i Relacions Internacionals Blanquerna de la Universitat Ramon Llull. A més, és membre del Patronat de la Fundació Joan Maragall, del Consell Assessor per a la Diversitat Religiosa de la Generalitat de Catalunya i de la revista *Qüestions de Vida Cristiana*, una de les publicacions periòdiques de pensament cristià més veteranes del país, creada a Montserrat l'any 1958.

És un home dialogant i un bon comunicador. Parla pausadament, mesura les paraules, observa el que l'envolta com si prengués nota mentalment del que es diu i succeeix al llarg de la conversa. En trobar-nos a l'equador del seu mandat com a responsable dels Mitjans de Comunicació Social del Bisbat de Girona en fa un primer balanç i confessa que quan s'assumeix una responsabilitat els canvis cal fer-los de manera progressiva, tenint en compte la institució i la trajectòria i el tarannà de l'equip humà. «Podem dir que el Bisbat és ben present a les xarxes socials, no?», comento. La resposta afirmativa no es fa esperar. El web del Bisbat (*www.bisbatgirona.cat*) és un espai que des de fa anys proporciona un volum important d'informació, permanentment actualitzada, sobre la vida de la diòcesi: les diverses publicacions (com *El Full Parroquial*, setmanal, o la revista *El Senyal*, mensual) també s'hi poden consultar en format digital. Tenen compte a Twitter, a Face book i a YouTube. I tot això sense deixar de banda la ràdio (el Bisbat disposa d'un estudi propi on es realitzen dos magazins setmanals que s'emeten per una vintena d'emis-

sores locals i per Cope Girona) o els nous formats audiovisuals (*Temps d'església* és un espai audiovisual d'actualitat i informació diocesana destinat a televisions locals i a la difusió en xarxa).

Durant la conversa, Miquel Calsina recorda el filòsof Zygmunt Bauman, pare de la «modernitat líquida» i un dels sociòlegs crítics amb l'ús i abús de les xarxes socials, per afirmar que en realitat no és del tot cert que el missatge sigui el mitjà: «L'Església no depèn irremeiablement del mitjà», diu Calsina. «L'Església té un missatge molt potent construït fa més de dos mil anys, un missatge que no ha cessat mai de comunicar i de difondre», hi afegeix. «D'alguna manera la comunicació forma part del seu propi ADN: la primera comunitat cristiana neix comunicant un missatge, i des dels seus orígens el cristianisme es fonamenta en una necessitat d'anunciar l'Evangeli, que vol dir 'bona notícia'. L'Església és una comunitat comunicadora. Sense el fet comunicatiu no existiria. Ara bé, naturalment, el missatge evangèlic s'ha adaptat als temps actuals: el papa Francesc, per exemple, és un excel·lent comunicador per als temps d'avui, amb missatges clars, sintètics, però alhora profunds i intel·ligibles per a molta gent, creients i no creients».

L'exercici de professor el fa estant en contacte permanent amb joves universitaris. «Sembla que els joves estan molt allunyats de l'Església», comento. Ell contesta: «La cerca d'espiritualitat és present entre els joves i sempre hi ha necessitat de respostes de fons. El que passa és que cal trobar el llenguatge adient per arribar a cada generació, cadascuna marcada per unes expectatives o un estil i unes maneres de ser particulars. Un dels reptes de l'Església és, sens dubte, actualitzar el llenguatge amb què es presenta a la societat d'avui. Fent servir un concepte de l'antropòleg Lluís Duch, podríem dir que ens cal trobar una nova manera d'emparaular el món, des del punt de vista evangèlic». Miquel Calsina torna al papa Francesc com a exemple a seguir: «El que pretén el papa és que la societat compti amb el relat de l'Església i que, a més, sigui una opinió de qualitat, una veu que, més enllà d'estar-hi o no d'acord, els ciutadans pensin que val la pena escoltar. És cap aquí cap a on cal anar».

«L'Església té un missatge molt potent que no ha cessat mai de comunicar i de difondre»

El 2 d'octubre de 2016 Miquel Calsina va ser ordenat diaca i el 15 d'octubre del 2017, prevere, dues passes que confirmen el seu compromís amb l'Església. És rector de les parròquies de Cruïlles, Monells i Sant Sadurní de l'Heura. També de Palau-sator.